

Ἡ Ἁγία Παρασκευὴ (26 Ἰουλίου) (Διονύσιος Ψαριανός Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης (+))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ἄγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ἡ ἀγιωσύνη εἶναι μαρτυρία Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἅγιοι δηλαδή, μὲ τὸ βίο τους καὶ μὲ τὸ θάνατό τους, μιμοῦνται, μαρτυροῦν καὶ ἐπιβεβαιώνουν τὸ θεῖο πρόσωπο καὶ τὸ ἀπολυτρωτικὸ ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πὺ εἶναι ἡ διδασκαλία του, τὰ θαύματά του, τὸ Πάθος καὶ ἡ Ἀνάστασή του. Αὐτὴ ἡ μαρτυρία, καθὼς γράφει ὁ Ἀπόστολος, γίνεται «εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου». Τὸ ἴδιο δηλαδή μάρτυρες εἶναι καὶ ἐκεῖνοι πὺ «ξίφει τελειοῦνται» καὶ ἐκεῖνοι πὺ «ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται». Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς τὴν μαρτυρία τῶν ὁσίων ἀσκητῶν τὴν ὀνομάζει «χρονιώτερον καὶ ἐπιπονώτερον μαρτύρων». Αὐτό, παράλληλα πρὸς τὸ μαρτύριο τοῦ αἵματος, εἶναι τὸ μαρτύριο τῆς συνειδήσεως.

Ἡ ἀνὰ

ΜΑΡΙΑ ΚΕΥ Η

Ἄλλα στὴ χορεία τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πολλοὶ ὄχι μόνο ὄσιοι ἀσκητές, ἀλλὰ καὶ καλλίνικοι μάρτυρες. Αὐτοὶ εἶναι καὶ λέγονται ὄσιομάρτυρες. Καὶ τέτοια εἶναι ἡ ἅγια ὄσιομάρτυς Παρασκευή, τῆς ὁποίας σήμερα ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει καὶ τιμᾷ τὴν ἱερὴ μνήμη. Ἡ ἅγια Παρασκευὴ ἦταν ἀπὸ τὰ περίχωρα τῆς Ρώμης, στὰ χρόνια τοῦ αὐτοκράτορα Ἀντωνίνου, δηλαδὴ στὰ 138 ἕως 161. Ὁ πατέρας τῆς λεγότανε Ἀγάθων καὶ ἡ μητέρα τῆς Πολιτεία, ἦσαν δὲ καὶ οἱ δύο εὐσεβεῖς χριστιανοί. Ἀλλὰ δὲν εἶχαν παιδιά, γι' αὐτὸ καὶ προσεύχονταν καὶ παρακαλοῦσαν τὸ Θεὸ νὰ τοὺς δώσῃ ἕνα παιδί. Ὁ Θεὸς ἄκουσε τὴν προσευχὴ τῶν εὐσεβῶν γονέων καὶ γέννησαν ἕνα κορίτσι. Ἡμέρα Παρασκευὴ γεννήθηκε τὸ παιδί καὶ Παρασκευὴ τὸ εἶπαν.

Μὲ τὴν προσευχὴ τῶν γονέων τῆς γεννήθηκε ἡ Παρασκευὴ καὶ μὲ τὴν προσευχὴ καὶ τὴ θεοσέβειά τους ἀνατράφηκε. Ὅταν ἤλθε σὲ ἡλικία, ἡ Παρασκευὴ ἦταν μιὰ ὠραιότατη νέα, πίστευε ὅμως πὼς ἡ ἀληθινὴ ὀμορφιὰ τῆς χριστιανῆς γυναίκας εἶναι «ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος», ὅπως διάβαζε στὴν πρώτη ἐπιστολὴ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Ὅταν πέθαναν οἱ γονεῖς τῆς, ἡ Παρασκευὴ μοίρασε τὴν περιουσία τῆς καὶ ἀφιέρωσε τὸν ἑαυτὸ τῆς στὸ ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς. Οἱ Ἑβραῖοι τότε τὴν κατηγόρησαν ὅτι κηρύττει τὸ Χριστὸ καὶ ὅτι προσελκύει πολλοὺς στὴν Ἐκκλησία. Οἱ Ἑβραῖοι πάντα στάθηκαν καὶ μέχρι σήμερα εἶναι οἱ πρῶτοι ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας· δὲν μπόρεσαν ἀκόμα νὰ καταλάβουν ὅτι πλανήθηκαν στὸ πρόσωπο τοῦ Μεσσία.

Ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτορας θέλησε νὰ ἀνακρίνῃ τὴν ἅγια Παρασκευὴ. Βλέποντας τὴν ὠραιότητά τῆς καὶ τὴ σύνεση, τῆς εἶπε• «Ἄν θυσιάσης στοὺς θεοὺς, θὰ κερδίσης πολλά· ἀλλιῶς θὰ βασανισθῆς». Ἐκείνη σεμνὰ καὶ σταθερὰ τοῦ ἀπάντησε- «Δὲν θὰ ἀρνηθῶ ποτὲ τὸ Χριστό. Οἱ θεοὶ σας εἶναι εἶδωλα. Ἐνας εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἐκεῖνος ποὺ δημιούργησε τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ γῆ». Ὅταν οἱ ἰσχυροὶ βλέπουν τὴν ἀδυναμία τους νὰ μεταπείσουν τοὺς ὁμολογητές, τότε χρησιμοποιοῦν τὴ βία κι ἀρχίζουν τὰ βασανιστήρια. Φόρεσαν λοιπὸν στὴν κεφαλὴ τῆς Ἁγίας πυρωμένη σιδερένια περικεφαλαία, ἀλλὰ δὲν ἔπαθε τίποτε. Τὴν ἔρριξαν σὲ βρασμένη πίσσα, ἀλλὰ καὶ πάλι δὲν ἔπαθε κακό. Κάποιες σταγόνες πίσσας ἔπεσαν στὰ μάτια τοῦ βασιλιᾶ καὶ τὸν τύφλωσαν, ἀλλὰ ἡ ἅγια Παρασκευὴ τὸν θεράπευσε.

Ὁ Ἀντωνῖνος ἢ Μάρκος Αὐρήλιος, καθὼς μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἱστορία, ἦταν κατὰ τὰ ἄλλα ἀγαθὸς ἄνθρωπος, γι' αὐτό, ὅταν εἶδε τὸ θαῦμα, ἀφῆκεν ἐλεύθερη τὴν ἅγια. Ἐφυγε λοιπὸν ἡ Παρασκευὴ σὲ ἄλλη πόλη κι ἐκεῖ συνέχισε τὸ ἱεραποστολικὸ τῆς ἔργο. Ἀλλὰ τὴν συνέλαβαν κι ἐκεῖ καὶ τὴν ὀδήγησαν στὸ Διοικητὴ. Ὅταν ἐκεῖνος τῆς πρότεινε νὰ ἀρνηθῆ τὴν πίστη τῆς, ἐκείνη ἔκαμε τὸ σταυρὸ τῆς καὶ μὲ θάρρος ὠμολόγησε τὸ Χριστό. Ἐξω ἀπὸ τὴν πόλη σὲ μιὰ σπηλιὰ κρυβότανε ἀνήμερο θηρίο. Ἐκεῖ λοιπὸν ἔρριξαν τὴν ἅγια Παρασκευὴ, ἀλλ' ὅταν τὸ θηρίο πῆγε φυσομανώντας

νὰ πέση ἐπάνω της, ἐκείνη φύσηξε ἐπάνω του καὶ τὸ θηρίο ἔμεινε νεκρό. Βλέποντας τὸ θαῦμα, ὁ Διοικητὴς καὶ οἱ δήμιοι πίστεψαν, κι ἀφῆκαν πάλι ἐλεύθερη τὴν ἅγια Παρασκευή.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν παρέλειψε νὰ πεῖ γιὰ τοὺς Ἁγίους, ποὺ στέλνει νὰ κηρύξουν τὸ Εὐαγγέλιο καὶ οἱ ἄνθρωποι τοὺς διώκουν «ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν». Αὐτὸ πραγματοποιήθηκε καὶ στὴν ἅγια Παρασκευή. Σὲ ἄλλη πόλη ποὺ ἔφυγε κι ἐκεῖ τὴν ἔπιασαν καὶ πάλι τὴν ἀνέκριναν καὶ πάλι ἐκείνη μὲ παρρησία ὁμολόγησε τὸ Χριστό. Ὅταν εἶδαν πὼς δὲν τὴν ἔπειθαν γιὰ νὰ ἀρνηθῆ τὸ Χριστό, τὴν βασάνισαν πάλι καὶ στὸ τέλος τὴν ἀποκεφάλισαν. Στὴν ὀρθόδοξη εἰκονογραφία ἡ ἅγια Παρασκευή, ὅπως καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, εἰκονίζεται νὰ κρατᾶ σ' ἓνα πιάτο τὴ σφαγμένη κεφαλὴ της. Καὶ σὲ μιά του ὁμιλία ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέγει πὼς οἱ ἅγιοι Μάρτυρες ἔτσι πρεσβεύουν γιὰ μᾶς στὸ Χριστό, κρατώντας στὶς παλάμες των τὶς σφαγμένες κεφαλές των. Ἀμήν.

Πηγή: agiazoni.gr